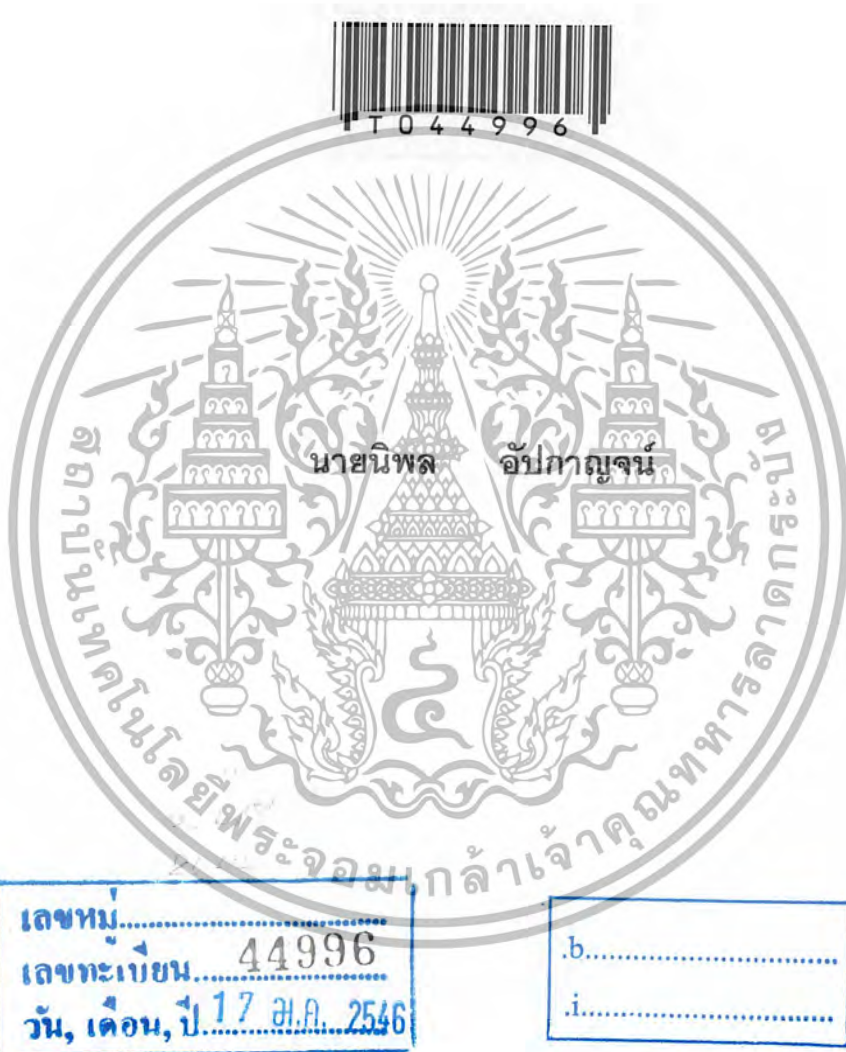

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สังขาร

BODY

เลขหม่.....
เลขทะเบียน..... 44996
วัน, เดือน, ปี 17 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

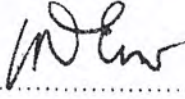
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2544

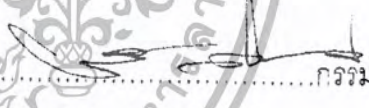
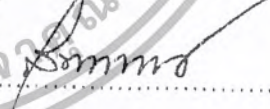
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

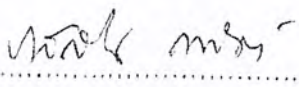
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

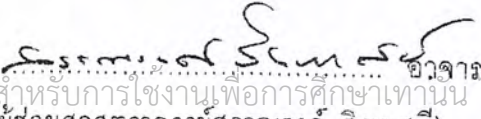

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

กรรมการ (รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)	กรรมการ (รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)
กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)	กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)
กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติลา จันทังเห็ชร์)	กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)	กรรมการ (อาจารย์กันจณา ดำใสภี)
กรรมการ (อาจารย์วุฒิมกร คงคา)	กรรมการ (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)
กรรมการ (อาจารย์ยุพา มหามาตโร)	กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คุชาชีวะ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสถิน กาสต์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สังขาร
	BODY
ชื่อ	นายนิพล อธิปกานัญณ์
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนเสนี

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ สังขาร เป็นผลงานที่สะท้อนถึงรูปร่างภายนอกของคนเรา อันเป็นสิ่งที่ห่อหุ้มโครงสร้างรวมถึงอวัยวะต่างๆ และเป็นสิ่งที่บอบบาง ซึ่งต้องการการดูแลระมัดระวัง และปกป้อง เพื่อไม่ให้เกิดความเสื่อมก่อนเวลาอันควร ซึ่งหากคนเราตั้งอยู่บนความประมาทแล้ว ร่างกายเราอาจได้รับความเจ็บปวด เช่น การบาดเจ็บจากการเกิดอุบัติเหตุ หรือจากโรคภัยไข้เจ็บรวมถึงอาชญากรรมที่นับวันจะทวีความรุนแรงและเข้าใกล้ชีวิตประจำวันมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงเกิดความสะเทือนใจเมื่อเห็นภาพความเจ็บปวดเหล่านั้น และสิ่งเหล่านั้นได้สร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าที่จะสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ เพื่อสะท้อนภาพปัญหาในสังคมปัจจุบัน

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานทางจิตรกรรม เพื่อสื่อถึงความรู้สึกเจ็บปวด ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ หากบุคคลตั้งอยู่บนความประมาท โดยผ่านการวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบศิลป์ และการใช้ทัศนธาตุ ในการแทนค่าความหมาย รวมถึงการพัฒนาผลงาน และผ่านกระบวนการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานตั้งแต่ผลงานชิ้นแรกจนถึงผลงานชิ้นสุดท้าย เพื่อให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ และตรงตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ทุกประการ ในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ข้าพเจ้าได้อธิบายถึงกระบวนการทำงานทุกขั้นตอน อันประกอบด้วย บทที่ 1 ซึ่งกล่าวถึงความสำคัญของโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการ และขอบเขตของโครงการ ในบทที่ 2 ได้กล่าวถึงที่มาและแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ในบทที่ 3 ได้อธิบายถึงวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ในบทที่ 4 เป็นการวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อสรุปจากสิ่งที่ได้รับมาจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ รวมถึงข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานไว้

ในบทที่ 5 เป็นบทสุดท้ายในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้อย่างครบถ้วนทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานศิลปนิพนธ์นี้กล่าวได้ว่าเป็นการสรุปรวบรวมถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับตลอดระยะเวลาในหลักสูตรการศึกษา ซึ่งได้กั่นกรองจนสำคัญที่ผลออกมาเป็นศิลปนิพนธ์ และในการทำศิลปนิพนธ์นี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ ข้าพเจ้าได้รับความร่วมมือ ความอนุเคราะห์ ตลอดจนคำปรึกษา และกำลังใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สำหรับการทำให้ศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาในการทำโครงการศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ข้าพเจ้า พร้อมกันนี้ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ผู้ที่ให้ชีวิต ความรัก ความอบอุ่นตลอดจนทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษาทุกลำดับขั้นตลอดมา และสำหรับความช่วยเหลือมากมายจากทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวถึงได้ครบถ้วนในที่นี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอขอบคุณท่านทั้งหลายเหล่านั้นมา ณ โอกาสนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรือผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	4
แนวความคิดสร้างสรรค์	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	5
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	5
กระบวนการสร้างงาน	13
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	14
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	14
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	20
บทที่ 5 บทสรุป	25
เอกสารอ้างอิง	26
ผลงานศิลปะ	27
ประวัติผู้เขียน	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า "สังขาร" ซึ่งข้าพเจ้าได้คัดลอกออกมาไว้ ณ ที่นี้ ดังนี้ สังขาร, สังขาร- [-ขาน, -ขาระ-, -ขานระ-] น. ร่างกาย, ตัวตน, สิ่งประกอบและปรุงแต่งขึ้นเป็นร่างกายและจิตใจรวมกัน; ความคิด เป็นขั้นที่ ๑ ในขั้นที่ ๕ คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ. (ป.; ส. สัสการ). ก. ตาย เช่น ถึงซึ่งสังขาร, ในบทกลอนใช้ว่า สังขาร ก็มี.¹ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงข้อที่ว่า"เมื่อมนุษย์มองสังขารเพื่อนมนุษย์ด้วยกันย่อมต้องตระหนักและสังวรถึงสิ่งที่จะสร้างความเสื่อมแก่สังขารตนอันเป็นไปตามสัญชาตญาณพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ที่ยอมรับชีวิตของตน " ดังนั้นข้าพเจ้าจึงใช้ข้อตระหนักดังกล่าว มาเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้

ในการสร้างสรรค์ผลงานตามโครงการศิลปนิพนธ์นี้ ได้เกิดจากความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าที่มีต่อการได้พบเห็นภาพสังขารของคนในสังคมปัจจุบัน อันได้แก่ภาพของความเจ็บป่วยหรือภาพความสูญเสียชีวิตของผู้คน ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกว่าในปัจจุบันสังขารเหล่านั้นได้เข้าใกล้ชีวิตประจำวันของคนเรามากขึ้น

ความสำคัญของโครงการ

ภาพของสังขารอันไม่พึงประสงค์ได้เกิดขึ้นในสังคมทุกวัน ดังในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันทุกๆฉบับที่จะต้องมีการสร้างความรู้สึกหดหู่ เช่นภาพของผู้คนที่เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ ซึ่งภาพเหล่านี้ได้สร้างความรู้สึกสะเทือนใจแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก และหากมีทางใดทางหนึ่งที่จะช่วยลดการเกิดความสูญเสียเหล่านั้นแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าทุกคนในสังคมก็ควรจะมีส่วนในการทำให้การสูญเสียนั้นลดลง ตามแต่ความสามารถของแต่ละบุคคลจะทำได้ ดังนั้นในการสร้างสรรค์โครงการศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาบนพื้นฐานของความต้องการที่จะมีส่วนช่วยให้สังคมเกิดจิตสำนึกในการรักชีวิตและตั้งอยู่ความไม่ประมาท

¹ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525, (กรุงเทพมหานคร, บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด, 2539) หน้า 817. ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

จากการที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงความสำคัญของโครงการแล้วในข้างต้นถึงสภาพความเป็นไปในสังคมปัจจุบัน และสังขารอันเป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนถึงความเป็นไปเหล่านั้น โดยเฉพาะเมื่อมนุษย์มองเพื่อนมนุษย์ด้วยกันแล้วได้เห็นภาพสังขารที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ภาพผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ ตลอดจนภาพของผู้เสียชีวิต เป็นต้น ซึ่งมูลเหตุแห่งการสูญเสียนั้นมีหลายสาเหตุ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้คำนึงว่าความประมาทนั้นคือสาเหตุใหญ่ และภาพสังขารนั้นคือสิ่งที่สร้างความสะเทือนใจต่อผู้ที่ได้พบเห็นเป็นอย่างมาก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อสร้างความสะเทือนใจเชิงกระตุ้นให้เกิดการตระหนักถึงความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นได้แก่ทุกบุคคลหากตั้งอยู่บนความประมาท
2. เพื่อสะท้อนปัญหาสังคมที่ต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลด้วยมูลเหตุต่างๆ เช่น ความประมาท เป็นต้น
3. เพื่อสื่อถึงความไม่เที่ยงของสังขารธรรม เช่นร่างกายคนเราแม้ได้รับการปรุงแต่งให้อยู่ในเครื่องภายนอกที่ดี แต่หากเมื่อใดที่ตกอยู่ในห้วงของความประมาทแล้วก็จะทำให้เกิดความสูญเสียตามมา

ขอบเขตของโครงการ

1. สาระสำคัญของโครงการนี้ ข้าพเจ้ามุ่งเน้นในการนำเสนอภาพของสังขารอันไม่พึงประสงค์ทั้งหลาย และกำหนดผลงานให้สำเร็จออกมาในแบบ 2 มิติ โดยอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์ดังกล่าวมา
2. แนวทางการสร้างสรรค์ ใช้แนวทางการแสดงออกในแบบ Expressionist
3. วิธีการสร้างสรรค์ ใช้วิธีการทางจิตกรรม และเทคนิคผสม
4. จำนวนผลงาน 4 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 150 X 340 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 130 X 200 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 150 X 200 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 170 X 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

ในปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บล้วนเข้าใกล้ชีวิตประจำวันของคนเรามากขึ้นเป็นเงาตามตัว กอปรกับร่างกายของคนเราคือสิ่งที่บอบบาง จึงอาจมีความเสี่ยงต่อการได้รับโรคภัยไข้เจ็บโดยง่าย ทั้งนี้มูลเหตุสำคัญที่จะทำให้เกิดความเสี่ยงดังที่กล่าวมามากขึ้นได้แก่ความประมาท ซึ่งความประมาทมักนำไปให้เกิดอุบัติเหตุ วินาศภัย รวมถึงโรคภัยต่างๆ เช่น อุบัติเหตุบนท้องถนน อุบัติภัยร้ายแรงหรือโรคติดต่อร้ายแรง เป็นต้น ถึงกระนั้นแม้คนเราจะได้รับรู้ถึงสาเหตุแห่งความเสื่อนั้นอยู่แล้วก็ตาม แต่ภาพแห่งความเจ็บปวดเศร้าสลดของผู้ได้รับผลกระทบจากผลแห่งความประมาทก็ยังมีให้เห็นอยู่แทบทุกวันจากการได้ประสบพบเห็นด้วยตนเองหรือตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวันเป็นต้น

เนื่องจากร่างกายหรือสังขารของคนเรานั้นคือสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นไปในชีวิตของแต่ละคน ซึ่งสังขารอาจเปรียบเสมือนเครื่องฉายภาพที่ถ่ายทอดให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นกับแต่ละคน และจากการที่โรคภัยไข้เจ็บรวมถึงอุบัติเหตุได้เกิดขึ้นให้เห็นในชีวิตประจำวันมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงเกิดความสะเทือนใจเมื่อได้เห็นภาพสังขารในลักษณะที่บ่งบอกถึงความเจ็บปวดและความสูญเสียจากอุบัติเหตุหรือโรคภัยไข้เจ็บดังกล่าว

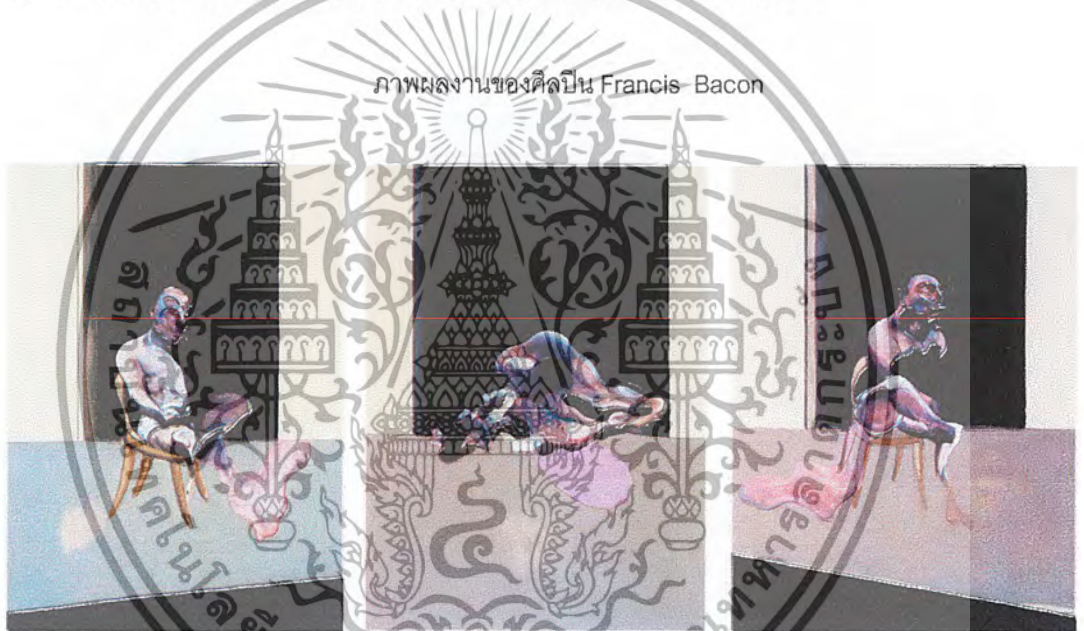
ภาพประกอบเกี่ยวกับที่มาของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เห็นาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับหรือผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

เมื่อข้าพเจ้าได้ประสบพบเห็นภาพแห่งความน่าสลดใจดังกล่าวมาในข้างต้นซึ่งสร้างความสะเทือนใจต่อข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจึงเกิดความต้องการที่จะนำความรู้สึกดังกล่าวมาถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรม ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อศิลปินชาวไอริชท่านหนึ่งได้แก่ศิลปิน Francis Bacon¹ โดยรูปแบบงานของศิลปิน Francis Bacon ได้กระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าอย่างมากเมื่อข้าพเจ้าได้ดูภาพงานของศิลปินท่านนี้ ซึ่งคล้ายคลึงกับความรู้สึกเมื่อข้าพเจ้าได้เห็นภาพที่น่าสลดใจในข้างต้น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรับอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานจากศิลปิน Francis Bacon มาปรับใช้ให้เป็นผลงานที่มีความเป็นเฉพาะตัวของข้าพเจ้า

Triptych – August 1972¹, 1972, Oil on canvas, h198 x w147.3 cm

แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการเสนอภาพสังขารในลักษณะที่บ่งบอกถึงความเจ็บปวดโดยวิธีทางจิตรกรรม เพื่อแสดงถึงความรู้สึกเจ็บปวดและการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน หากตั้งอยู่บนความประมาท

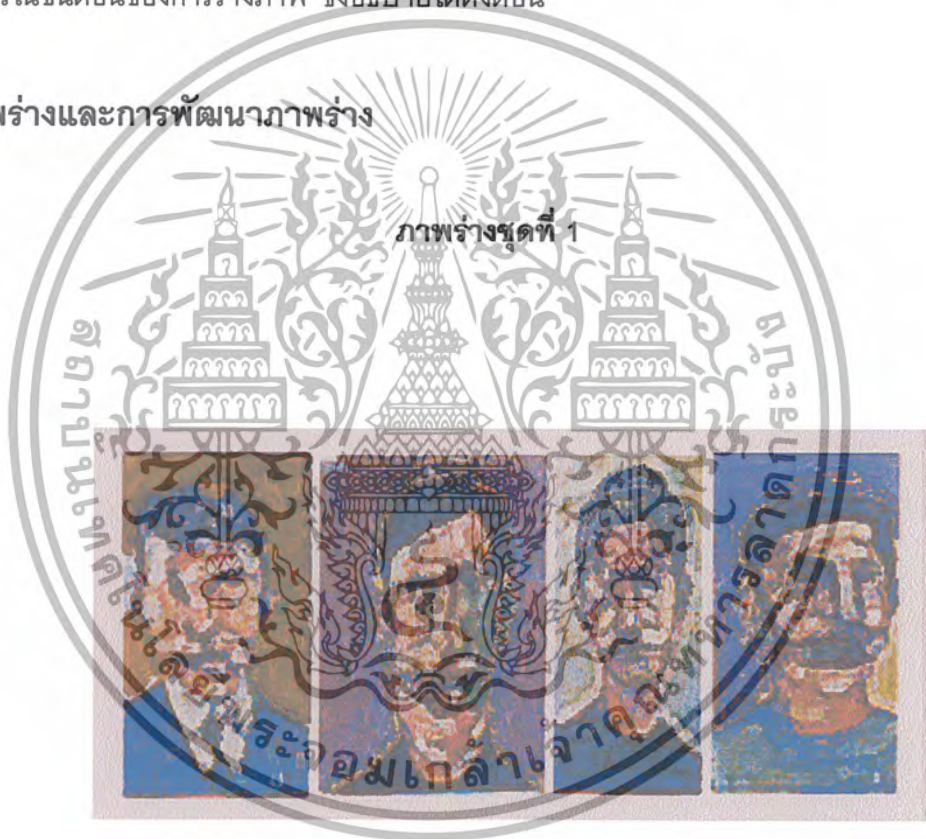
¹ Francis Bacon, b Dublin (Ireland), 1909, d Madrid (Spain), 1992.

² Phaidon, The 20th-Century Art Book, P 22.s

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ในขั้นตอนของการดำเนินการสร้างสรรค์นั้น ประกอบด้วย การหาแหล่งข้อมูล การร่างภาพ การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุในภาพร่าง เพื่อการนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง และขั้นตอนสุดท้ายได้แก่ขั้นตอนของการสร้างผลงานจริงลงบนกรอบผ้าใบตามรูปแบบที่ร่างไว้ในขั้นตอนของการร่างภาพ ซึ่งอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ในการทำภาพร่างชุดที่ 1 โดยรวมแล้วข้าพเจ้าต้องการจะใช้เรื่องราวเกี่ยวกับอุบัติเหตุมาใช้สร้างเป็นผลงาน จากภาพร่างทั้งหมดในชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำภาพของบุคคลที่ประสบอุบัติเหตุมาใช้สร้างเป็นผลงาน โดยนำภาพบุคคลต่างๆที่แตกต่างกันตามบทบาทในสังคม เช่น นักธุรกิจ นักการเมือง วัยรุ่น เป็นต้น ด้วยเหตุผลที่เป็นหลักความจริงว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน และข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับร่องรอยการฉีกขาดของผิวหนังของภาพคน ด้วยการสร้างผิวให้เกิดการฉีกขาดโดยใช้ยางพาราช่วยสร้างพื้นผิวนั้น เพื่อสร้างให้เกิดความสะเทือนใจและสื่อให้เห็นถึงความน่ากลัวจากผลของความประมาท

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 ขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชิ้นที่ 3 มีการจัดวางรูปแบบของกรอบผลงานที่น่าสนใจมากกว่าในภาพร่างชิ้นที่ 1 และ 2 กล่าวคือในภาพร่างชิ้นที่ 1 นั้นมีการวางเรียงภาพด้วยขนาดภาพเกือบเท่าๆกันทำให้องค์ประกอบดูแล้วขาดจุดเด่นในภาพ และภาพร่างชิ้นที่ 2 นั้นดูแล้วเป็นการแบ่งอย่างชัดเจนเกินไประหว่างกรอบด้านบนกับกรอบด้านล่างของภาพ ทำให้ไม่เกิดความเป็นเอกภาพ ส่วนภาพร่างชิ้นที่ 3 นั้นมีการจัดกรอบภาพให้มีขนาดแตกต่างกัน โดยถึงแม้จะมีการแบ่งภาพระหว่างด้านบนกับด้านล่างของภาพเหมือนกับในภาพร่างชิ้นที่ 2 แต่ในภาพร่างชิ้นที่ 3 นั้นได้ใช้ภาพที่เป็นแนวตั้งประกบไว้ที่ด้านซ้ายและขวาเพื่อเป็นการเชื่อมรูปทรงกรอบทำให้ด้านบนและด้านล่างไม่แยกขาดจากกันอย่างชัดเจนเหมือนในภาพร่างชิ้นที่ 2 และกรอบภาพที่ประกบที่ด้านซ้ายและขวานั้นยังช่วยสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นอีกด้วย

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

จากภาพร่างทั้งหมดในชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำภาพของรถยนต์ที่ประสบอุบัติเหตุมาใช้สร้างเป็นภาพหลังของผลงาน เป็นส่วนที่ได้ปรับปรุงเพิ่มเติมจากภาพร่างชุดที่ 1 และเน้นภาพคนไว้ที่เบื้องหน้าของผลงาน และให้ความสำคัญกับร่องรอยการฉีกขาดของผิวหนังของภาพคน โดยภาพคนนั้นยังมีความหลากหลาย เพื่อใช้สื่อถึงบทบาทต่างๆของแต่ละคนในสังคมที่มีความแตกต่างกันไป ซึ่งใช้เหตุผลในการแทนค่าของรูปทรงโดยรวมเช่นเดียวกับภาพร่างชุดที่ 1 และมีรูปทรงซากรถยนต์เป็นองค์ประกอบช่วยเน้นให้เรื่องราวชัดเจนขึ้น

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริงเนื่องจากมีความชัดเจนของเรื่องราวและรูปทรงมากกว่าภาพร่างทุกชิ้นในจำนวนภาพร่างทั้งหมดของภาพร่างชุดที่ 2 นี้ กล่าวคือในภาพร่างชิ้นที่ 1 และ 2 นั้นข้าพเจ้าได้ทดลองเปลี่ยนภาพคนให้แตกต่างจากภาพร่างชุดที่ 1 โดยการให้รูปทรงคนมีความเป็นอิสระจากการจัดให้อยู่ในอวกาศกับกิริยาที่เป็นอิสระโดยปราศจากกรอบเป็นตัวบังคับซึ่งต่างจากภาพร่างชุดที่ 1 ทั้งหมด และสร้างบรรยากาศในภาพให้มีลักษณะคลุมเครือโดยใช้สีโทนมืด ส่วนสิ่งที่คงไว้ให้มีอยู่ต่อไปได้แก่ร่องรอยการฉีกขาดของผิวของภาพคนเหมือนในภาพร่างชุดที่ 1 ทุกประการ ด้วยความคลุมเครือของภาพร่างชิ้นที่ 1 และ 2 นี้เองทำให้งานไม่สนองตามแนวความคิดเท่าที่ควร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงปรับเปลี่ยนให้เป็นไปดังภาพร่างชิ้นที่ 3 คือได้นำลักษณะการใช้ภาพคนมาวางเรียงกันในช่องตามแบบภาพร่างชุดที่ 1 เข้ามาใช้ และเพิ่มเติมเรื่องราวให้พื้นหลังโดยการใช้ภาพซากรถยนต์มาเป็นฉากหลังเพื่อให้สอดคล้องตามแนวความคิดอย่างชัดเจนมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 3

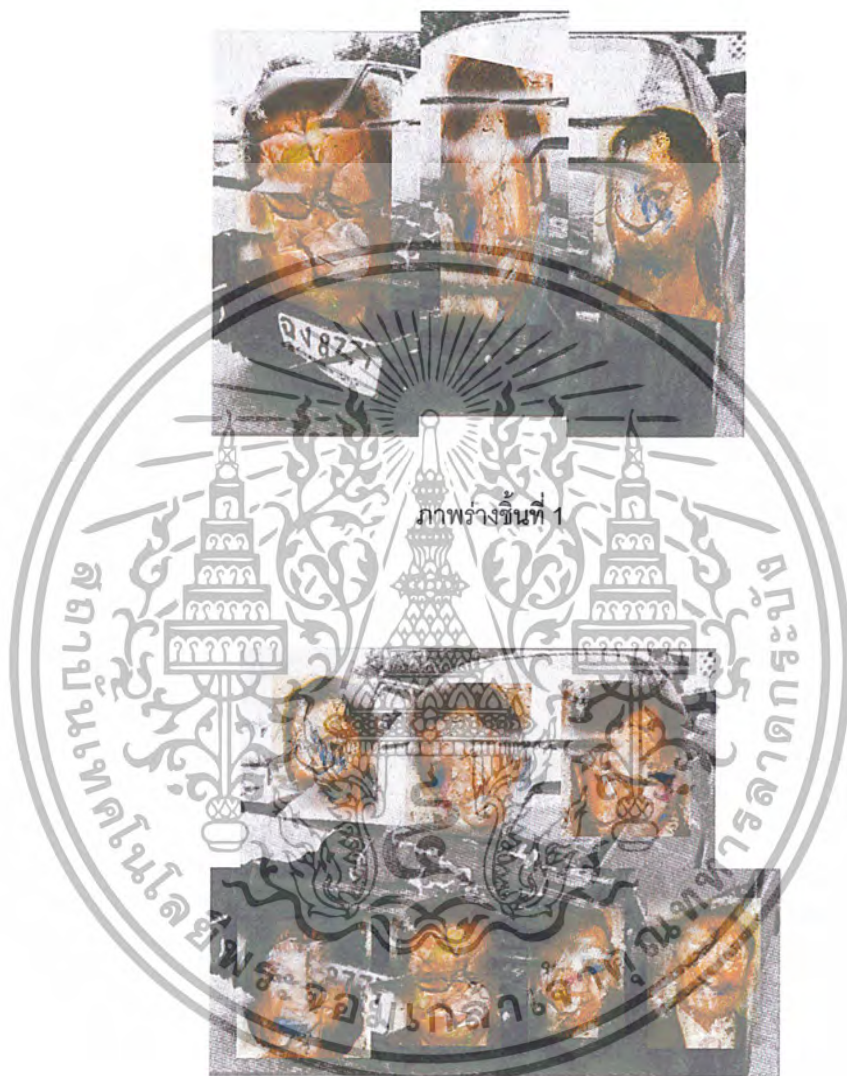
ภาพร่างชุดที่ 3

จากภาพร่างทั้งหมดในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงภาพร่างชุดนี้ให้มีการเปลี่ยนแปลงจากภาพร่างชุดที่ 2 โดยการขยายภาพใบหน้าของคนให้มีขนาดใหญ่ขึ้น จัดให้ภาพคนอยู่ในกรอบที่ไม่เท่ากัน เพื่อให้เกิดมุมมองใหม่ขึ้น โดยการจัดกรอบแบบใหม่โดยตัดเส้นกรอบให้เฉียง ทำให้ภาพเกิดระยะมีความลึกเข้าไป และเน้นเรื่องราวที่เป็นฉากหลังให้ชัดเจนมากขึ้นกว่าในภาพร่างชุดที่ 2 ซึ่งในภาพร่างชุดนี้ยังคงเรื่องราวและรูปทรงลักษณะเดิมไว้ คือรูปทรงที่ใช้นั้นยังคงเป็นรูปทรงใบหน้าคนและรูปทรงชาวกรดยนต์เช่นเดิม

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างขั้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีการเปลี่ยนแปลงจากภาพร่างชุดที่ 2 มากที่สุดและลดทอนรูปทรงมากที่สุดแล้วยังมีความสมดุลในผลงานมากที่สุดในจำนวนทั้งหมดของภาพร่างชุดที่ 3 นี้ กล่าวคือ ในภาพร่างขั้นที่ 2 นั้นเป็นการวางกรอบภาพคนที่ เป็นลักษณะไม่มีเส้นเฉียงที่สร้างระยะเหมือนในภาพร่างขั้นที่ 1 และ 3 ซึ่งทำให้ดูแล้วยังไม่มีการพัฒนาจากภาพร่างชุดที่ 2 มากนัก และในภาพร่างขั้นที่ 3 นั้น เส้นเฉียงในภาพทำให้ภาพมีความลึกเข้าไปทางด้านซ้ายมากกว่าด้านขวา จึงทำให้ภาพมีความสมดุลน้อยกว่าในภาพร่างขั้นที่ 1 โดยในภาพร่างขั้นที่หนึ่งนั้นมีการถ่วงกันของภาพด้านซ้ายและขวาด้วยภาพขนาดที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งทำให้ภาพเกิดความสมดุล ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้นำภาพร่างขั้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 4

จากภาพร่างทั้งหมดในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ทำการเปลี่ยนแปลงให้ต่างจากภาพร่างชุดที่ 3 โดยการจัดกรอบผ้าใบให้มีขนาดไม่เท่ากัน และกำหนดให้ภาพคนอยู่ในกรอบที่ไม่เท่ากัน เป็นการเปลี่ยนแปลงการวางองค์ประกอบใหม่ ส่วนเนื้อหาและวิธีการที่ใช้ยังคงกำหนดตามแบบอย่างที่ใช้ในภาพร่างชุดที่ 3 ทุกประการ

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่าง ชิ้นที่ 2 ของภาพร่างชุดที่ 4 นี้ มาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากมีความสมดุลในภาพมากกว่าภาพร่างทั้ง 2 ชิ้นที่เหลือ

กระบวนการสร้างงาน

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นใดชิ้นหนึ่งที่สมบูรณ์ที่สุดในจำนวนภาพร่างแต่ละชุด นำภาพร่างมาขยาย โดยร่างภาพลงบนกรอบผ้าใบตามขนาดของผลงานที่ต้องการ โดยผ้าใบนั้นต้องผ่านการรองพื้นด้วยสีขาวผสมกาวในอัตราส่วน 1 ต่อ 1 และรองพื้นประมาณ 3 รอบเป็นอย่างน้อย เพื่อกันไม่ให้ผ้าดูดซึมสีที่จะระบายลงไปซึ่งการรองพื้นในแต่ละชั้นต้องรอให้สีพื้นแห้งสนิทเสียก่อน เมื่อได้กรอบผ้าใบและร่างภาพได้ตามที่ต้องการแล้ว จึงใช้วิธีการระบายสีน้ำมันลงบนผืนผ้าใบให้เกิดรูปทรงที่ต้องการในผลงาน และสร้างร่องรอยการฉีกขาดด้วยการใช้ยางพาราฉาบบนผิวหน้าของภาพคนเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้ในการนำภาพร่างมาขยายนั้นจะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดจากภาพร่างให้เป็นผลงานจริงตามความ

เหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการแก้ปัญหาในการทำงาน โดยยึดเค้าโครงเดิมของภาพร่างไว้เป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในขั้นตอนการทำงานนั้นจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ และประเมินผลงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์หรือไม่ หรือเพียงใด ซึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้สร้างผลงานจนสำเร็จครบถ้วน ทั้ง 4 ชิ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้ทำการวิเคราะห์ผลงานของข้าพเจ้าซึ่งเป็นดังต่อไปนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้าได้มุ่งเน้นที่จะถ่ายทอดเพียงรูปทรงและพื้นผิวเท่านั้น โดยทัศนธาตุอื่นที่นอกเหนือจากนี้เป็นเพียงส่วนประกอบที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญแต่เพียงเล็กน้อย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอกล่าวไว้ในที่นี้แต่เพียง เรื่องของรูปทรงและพื้นผิวเท่านั้น

ผลงานจริงชิ้นที่ 1

รูปทรง (Forms)

รูปทรงที่ใช้เป็นรูปทรงของใบหน้าคนแทนค่าความหมายถึงคนทั่วไปที่อยู่ในสังคม และเนื่องจากผลงานเป็นเรื่องราวของความสูญเสียจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสร้างให้รูปทรงคนมีความแตกต่างกันไปตามบทบาทของแต่ละคน เช่น นักธุรกิจ วัยรุ่นชายหญิง เป็นต้น เพื่อแสดงถึงหลักความเป็นจริงที่ว่าอุบัติเหตุเหล่านั้นสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนหากตั้งอยู่บนความประมาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Color)

สีที่ใช้ในผลงานจริงชิ้นที่ 1 นี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้สีที่มีความจัดจ้านรุนแรง เพื่อให้เข้ากับลักษณะของรูปทรงใบหน้าคน ซึ่งแต่ละใบหน้าล้วนอยู่ในลักษณะที่บ่งบอกถึงความเจ็บปวด ดังนั้นสีที่ใช้จึงค่อนข้างเป็นสีที่ดิบ โดยมีการลดค่าความจัดด้วยการผสมเข้ากับสีขาวแต่เพียงเล็กน้อย เพื่อคงความจัดจ้านของสีแต่ละสีเอาไว้

ลักษณะผิว (Texture)

ข้าพเจ้าสร้างลักษณะผิวในผลงานด้วยที่แปรงที่ค่อนข้างหยาบ และสร้างให้ผลงานมีลักษณะผิวที่พิเศษ โดยการใช้ยางพาราฉาบบนผิวหน้าของภาพคนในผลงาน เพื่อสร้างร่องรอยของการฉีกขาดที่คล้ายกับการฉีกขาดของผิวหนังซึ่งจากการได้รับบาดเจ็บ

เส้น (Line)

ในผลงานชิ้นแรกนี้ อาจกล่าวได้ว่าแทบจะปราศจากการใช้เส้นโดยสิ้นเชิง มีเพียงแต่เส้นกรอบของการแบ่งช่องแต่ละช่องของภาพใบหน้าคนเท่านั้น

น้ำหนัก (Value)

น้ำหนักในผลงานชิ้นแรกนี้แยกได้อย่างชัดเจนระหว่างพื้นหลังของภาพกับภาพใบหน้าคน โดยพื้นหลังนั้นมีน้ำหนักที่อ่อนกว่าภาพใบหน้าคน และในผลงานชิ้นนี้ได้มีการกระจายน้ำหนักเข้มให้กระจายอยู่ในตำแหน่งต่างๆของภาพอย่างทั่วถึง ซึ่งน้ำหนักเข้มนั้นได้แก่พื้นที่ส่วนที่เป็นศีรษะของภาพคนและส่วนที่เป็นผ้าในภาพคน

ผลงานจริงชิ้นที่ 2

รูปทรง (Forms)

รูปทรงที่ใช้มี 2 รูปทรงได้แก่รูปทรงของใบหน้าคนในลักษณะอีกซาด และรูปทรงรถยนต์ที่อยู่ในลักษณะบุบสลายซึ่งนำมาใช้เป็นพื้นหลังของภาพ เพื่อให้เรื่องราวของภาพคนที่อยู่ด้านหน้ากับภาพรถยนต์ที่อยู่เบื้องหลังมีความสอดคล้องกันตามความรู้สึกความรู้สึกลงในการดูภาพผลงาน

สี (Color)

สีที่ใช้ในผลงานจริงชิ้นที่ 2 นี้แบ่งได้อย่างชัดเจนระหว่างสีของพื้นหลังกับสีของภาพคนด้านหน้า เพราะสีของพื้นหลังนั้นเป็นแบบ ขาว-ดำ และลดค่าสีของพื้นหลังลงอีกด้วยการใช้สีขาวอย่างบางๆ าบผิวหน้าของพื้นหลังไว้อีกหนึ่งชั้น ส่วนสีของภาพคนที่อยู่ด้านหน้านั้น เป็นสีที่จัดจ้านเหมือนลักษณะสีในผลงานชิ้นแรกทุกประการ

ลักษณะผิว (Texture)

ข้าพเจ้าสร้างลักษณะผิวในผลงานด้วยที่แปร่งที่ค่อนข้างหยาบ และสร้างให้ผลงานมีลักษณะผิวที่พิเศษ โดยการใช้ยางพาราฉาบบนผิวหน้าของภาพคนในผลงาน เพื่อสร้างร่องรอยของการฉีกขาดที่คล้ายกับการฉีกขาดของผิวหนังจากการได้รับบาดเจ็บ ตามลักษณะที่เหมือนลักษณะผิวในผลงานชิ้นแรกทุกประการ

เส้น (Line)

การใช้เส้นในผลงานชิ้นนี้ยังคงเป็นลักษณะเดียวกับผลงานชิ้นแรก กล่าวคือเส้นในผลงานชิ้นที่ 2 นี้ ยังคงเป็นเพียงแค่เส้นกรอบที่ตัดแบ่งช่องของภาพคนแต่ละภาพให้แยกกันเป็นช่องๆ เท่านั้น

น้ำหนัก (Value)

น้ำหนักในผลงานชิ้นที่ 2 นี้แยกได้อย่างชัดเจนระหว่างพื้นหลังของภาพกับภาพใบหน้าคน โดยพื้นหลังนั้นมีน้ำหนักที่อ่อนกว่าภาพใบหน้าคน ซึ่งพื้นหลังของภาพนั้นมีการลดค่าน้ำหนักโดยการใช้สีขาวอย่างบางๆ ราบไว้หนึ่งชั้น และในผลงานชิ้นนี้ยังมีการกระจายน้ำหนักเข้มให้กระจายอยู่ในตำแหน่งต่างๆ ของภาพอย่างทั่วถึง ซึ่งน้ำหนักเข้มนั้นได้แก่พื้นที่ส่วนที่เป็นศีรษะของภาพคน และส่วนที่เป็นผ้าในภาพคน

ผลงานจริงชิ้นที่ 3

รูปทรง (Forms)

รูปทรงที่ใช้มี 2 รูปทรงได้แก่รูปทรงของใบหน้าคนในลักษณะฉีกขาด และรูปทรงรถยนต์ที่อยู่ในลักษณะบุบสลายซึ่งนำมาใช้เป็นพื้นหลังของภาพ เพื่อให้เรื่องราวของภาพคนที่อยู่ด้านหน้ากับภาพรถยนต์ที่อยู่เบื้องหลังมีความสอดคล้องกันตามความรู้สึกในการดูภาพผลงาน ทั้งนี้รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 3 นี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากผลงานชิ้นที่ 2 ในเรื่องขนาดภาพของใบหน้าคนให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและจัดให้อยู่ในกรอบที่ไม่เท่ากัน และส่วนของรูปทรงที่เป็นภาพหลังก็ปรับให้มีความชัดเจนขึ้น

สี (Color)

สีที่ใช้ในผลงานชิ้นที่ 3 นี้ยังคงลักษณะของการใช้สีแบบผลงานชิ้นที่ 1 และผลงานชิ้นที่ 2 ไว้ แต่มีการเปลี่ยนแปลงจากผลงานชิ้นที่ 2 ในเรื่องของภาพหลัง โดยในผลงานชิ้นที่ 3 นี้ไม่มีการใช้วิธีฉาบผิวของภาพที่เป็นพื้นหลังด้วยสีขาวอย่างบางๆ ซึ่งภาพของพื้นหลังในผลงานชิ้นที่ 3 นี้ได้คงความชัดเจนของสีไว้อย่างปกติ

ลักษณะผิว (Texture)

ข้าพเจ้าสร้างลักษณะผิวในผลงานด้วยที่แปรงที่ค่อนข้างหยาบ และสร้างให้ผลงานมีลักษณะผิวที่พิเศษ โดยการใช้ยางพาราฉาบบนผิวหน้าของภาพคนในผลงาน เพื่อสร้างร่องรอยของการฉีกขาดที่คล้ายกับการฉีกขาดของผิวหนังจากการได้รับบาดเจ็บ ตามลักษณะที่เหมือนลักษณะผิวในผลงานชิ้นแรกทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

การใช้เส้นในผลงานชิ้นนี้ยังคงเป็นลักษณะ เส้นกรอบที่ตัดแบ่งช่องของภาพคนแต่ละภาพ ให้แยกกันเป็นช่องๆ และเส้นที่เกิดจากที่แปรปรวนขนาดใหญ่ในส่วนของฉากหลังของภาพ

น้ำหนัก (Value)

น้ำหนักโดยรวมของภาพโดยรวมสีการกระจายน้ำหนักอย่างทั่วทั้งภาพด้วยสีเข้มและอ่อนแตกต่างกันไปในรูปทรงต่างๆ ที่ปรากฏในภาพ

ในผลงานจริงชิ้นที่ 4 นี้ข้าพเจ้าได้ดำเนินการตามกระบวนการใช้ทัศนธาตุในผลงานชิ้นที่ 3 ทุกประการ เพียงแต่เปลี่ยนแปลง รูปทรงของกรอบนอกของภาพให้มีลักษณะเป็น สองส่วนต่อเข้าด้วยกันในส่วนอื่นๆ นั้น ข้าพเจ้าก็ได้ดำเนินการตามที่กล่าวมาแล้วทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบนั้น ข้าพเจ้าได้เลือกผลงาน 2 ชิ้นจากลำดับสุดท้ายของผลงานทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์เป็นกรณีตัวอย่าง เนื่องจากใน 2 ชิ้นสุดท้ายนั้นได้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจากผลงานระยะแรก ซึ่งทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากกว่าผลงานระยะแรก โดยวิเคราะห์องค์ประกอบได้ดังนี้

เส้นโครงร่างผลงานจริงชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้าจะแยกจากกันอย่างเด่นชัดระหว่างภาพด้านหน้าและด้านหลัง เพื่อแสดงเรื่องราวที่เป็นอดีตและปัจจุบันโดยให้ภาพหลังเป็นเรื่องราวของอดีต และภาพหน้าเป็นเรื่องราวของปัจจุบัน ดังนั้นภาพโดยรวมของผลงานจึงถูกสร้างไม่ให้ความกลมกลืน สังเกตได้จากตำแหน่งในเส้นโครงร่างหมายเลข 1,2 ซึ่งเป็นส่วนของพื้นหลังของภาพกับหมายเลข 3,4 และ 5 ที่เป็นภาพคนนั้นจะแยกจากกันอย่างชัดเจน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ในผลงานชิ้นที่นำมาวิเคราะห์ชิ้นแรกนี้ นับเป็นผลงานที่มีความหลากหลาย ประกอบด้วย ความหลากหลายของสีดังในพื้นที่หมายเลข 3,4 และ 5 ที่มีสีมากกว่าหนึ่งสีผสมกันอยู่ นอกจากนี้ ความหลากหลายของสีแล้วยังมีความหลากหลายของรูปทรง ได้แก่รูปทรงใบหน้าคนที่มีความแตกต่างกันและรูปทรงรถยนต์ที่ใช้เป็นพื้นหลังของภาพ ความหลากหลายอีกประการหนึ่งที่มีอยู่ในผลงาน ได้แก่ความหลากหลายของพื้นผิว โดยเป็นการใช้ที่แปร่งที่มีขนาดแตกต่างกันในการสร้างพื้นผิว และการสร้างพื้นผิวที่เป็นร่องรอยฉีกขาดด้วยยางพารา ดังนั้นจึงทำให้พื้นผิวมีความหลากหลาย และทำให้ผลงานมีความหลากหลายด้วยเหตุผลที่กล่าวมา

3. ความสมดุล (Balance)

การวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้าเป็นการวางที่สมดุลด้วยการจัดให้ภาพทั้งด้านซ้ายและด้านขวามีความเท่าเทียมกันโดยการแบ่งได้อย่างชัดเจน ดังจะเห็นได้จากหมายเลขกำกับตำแหน่งขององค์ประกอบในภาพภาพจากภาพเส้นโครงร่างได้อย่างเด่นชัด กล่าวคือ หมายเลข 3 กับหมายเลข 5 ที่เป็นภาพใบหน้าคนนั้นจะมีขนาดภาพที่ใกล้เคียงกัน และวางอยู่ในตำแหน่งที่สมดุลกันโดยมีภาพคนหมายเลข 4 เป็นจุดศูนย์กลางของภาพ ดังนั้นผลงานชิ้นนี้จึงมีความสมดุลกันขององค์ประกอบอย่างชัดเจน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานชิ้นแรกทีนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบนี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดสัดส่วนของภาพคนที่เป็นภาพสี (หมายเลข 3,4 และ 5) และ ภาพซากรถยนต์กับพื้นที่ว่าง (หมายเลข 1 และ 2) ที่เป็นภาพขาวดำ ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ภาพคน(หมายเลข 3,4 และ 5)ด้านหน้าถูกตัดให้เกิดความตัดกันอย่างเด่นชัด โดยใช้ Mode สีเป็นตัวตัดให้เกิดความเป็นเด่น กล่าวคือข้าพเจ้าได้ใช้ Mode สีที่แตกต่างกันระหว่างเรื่องราวด้านหน้ากับพื้นหลัง ได้แก่ การกำหนดให้ Mode สีของพื้นหลังให้เป็นแบบขาว เทา ดำ ส่วนภาพด้านหน้านั้นกำหนดให้มีสีที่ครบถ้วน ดังนั้นจึงทำให้ผลงานมีความเป็นเด่นด้วยเหตุผลดังกล่าวมา

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ในผลงานชิ้นแรกที่ทำมาทำการวิเคราะห์นี้ ถึงแม้รูปทรงจะเป็นรูปทรงที่หยุดนิ่ง แต่ความเคลื่อนไหวนั้นยังปรากฏอยู่ในผลงาน ได้แก่ความเคลื่อนไหวจากที่แปร่งที่เป็นลักษณะไม่ราบเรียบ และความเคลื่อนไหวจากขนาดของภาพคนที่ไม่เท่ากัน ทำให้เกิดการโต้ตอบกับสายตา คล้ายการขยับเข้าออกของรูปทรง ขณะที่คุณผลงาน

เส้นโครงร่างผลงานจริงชิ้นที่ 4

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้จะแยกจากกันอย่างเด่นชัดระหว่างภาพด้านหน้าและด้านหลังเพื่อแสดงเรื่องราวที่เป็นอดีตและปัจจุบันโดยให้ภาพหลังเป็นเรื่องราวของอดีต และภาพหน้าเป็นเรื่องราวของปัจจุบัน ดังนั้นภาพโดยรวมของผลงานจึงไม่มีความกลมกลืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานชิ้นที่ 2 ที่นำมาทำการวิเคราะห์นี้ เป็นความหลากหลายเช่นเดียวกันกับผลงานชิ้นแรกที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์ เนื่องจากตัวผลงานใช้วิธีการสร้างสรรค์แบบเดียวกัน ได้แก่ความหลากหลายของสี ความหลากหลายของรูปทรง และความหลากหลายของพื้นผิว

3. ความสมดุล (Balance)

การวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้าเป็นการวางที่สมดุลด้วยการจัดให้ภาพทั้งด้านซ้ายและด้านขวามีความเท่าเทียมกันโดยการแบ่งได้อย่างชัดเจน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้าเป็นการแบ่งสัดส่วนที่เท่าๆกัน โดยกำหนดให้เรื่องราวด้านหน้า (ตำแหน่งหมายเลข 1,2,3,4,5,6 และ 7) และด้านหลัง (ตำแหน่งหมายเลข 8 และ 9) ที่คำนวณตามพื้นที่ของภาพแล้ว อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียง

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าได้เน้นภาพด้านหน้าให้เกิดความตัดกันอย่างเด่นชัดจากภาพหลังโดยการตัดภาพให้เป็นกรอบขาดจากกันจึงทำให้ภาพด้านหน้ามีความเป็นเด่นอย่างชัดเจน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ในผลงานชิ้นที่ 2 ที่นำมาทำการวิเคราะห์นี้ มีลักษณะของความเคลื่อนไหวคล้ายคลึงกับผลงานชิ้นแรกของการวิเคราะห์องค์ประกอบที่กล่าวไว้แล้ว คือในผลงานมีความเคลื่อนไหวที่เกิดจากลักษณะของที่แปร่งที่ไม่เรียบ และการเคลื่อนไหวจากขนาดของรูปทรงใบหน้าคนที่มีกรอบไม่เท่ากัน ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวในลักษณะเดียวกันกับผลงานชิ้นแรกๆ ที่นำมาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะ โดยทุกขั้นตอนการทำงานได้ผ่านการวิเคราะห์และได้ทำตามขั้นตอนการทำงานศิลปะอย่างครบถ้วนทุกประการ อันประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆที่สำคัญได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจ การหาข้อมูล การสร้างภาพร่าง และการนำภาพร่างมาขยายเป็นผลงานจริง ซึ่งในแต่ละขั้นตอนล้วนมีความสำคัญต่อการทำงานศิลปะเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้หากขาดการปฏิบัติตามขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งที่กล่าวมานั้น อาจส่งผลให้การทำงานประสบปัญหาและไม่สามารถสร้างให้เกิดเป็นผลงานที่สมบูรณ์ได้ และประโยชน์จากการได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานนั้นนอกจากจะนำมาใช้ในการทำงานศิลปะแล้ว ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานอื่นๆได้ด้วย ซึ่งกล่าวได้ว่าการทำโครงการศิลปนิพนธ์นั้นเป็นแบบอย่างของการทำงานที่เป็นระบบและมีกระบวนการที่ดี แต่อย่างไรก็ตามสำหรับการทำงานทุกอย่างย่อมเกิดปัญหาต่างๆในระหว่างขั้นตอนของการทำงานอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สำหรับการทำโครงการศิลปนิพนธ์นั้นก็เช่นกัน ซึ่งในระหว่างการทำงานนั้นข้าพเจ้าก็ได้ประสบปัญหาจากการทำงานหลายประการ แต่ข้าพเจ้าก็สามารถแก้ไขปัญหานั้นมาได้ด้วยดี โดยข้าพเจ้าจะได้กล่าวไว้ในข้อเสนอแนะในตอนท้ายต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ สำหรับปัญหาของการทำงานทุกประเภทโดยส่วนใหญ่แล้วมักจะมีปัญหาหลักในเรื่องของทุนทรัพย์ ซึ่งข้าพเจ้าแก้ไขปัญหานี้โดยการ เลือกลงทุนที่คุ้มค่าและให้ผลที่ใกล้เคียงกับผลที่คาดหวังไว้ เช่นการทำรอยฉีกขาดของผิวหนังในผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเลือกใช้ ยางพารา เป็นวัสดุที่ช่วยในการสร้างพื้นผิว ซึ่งใช้ต้นทุนที่ค่อนข้างต่ำ ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งได้แก่การเข้าถึงแหล่งข้อมูล ซึ่งหากผู้ปฏิบัติงานมีข้อจำกัดในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง ปัญหาเรื่องอุปกรณ์เช่น กล้องถ่ายรูป ซึ่งปัญหาเหล่านั้นแก้ไขได้ด้วยการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเช่น อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ส่วนปัญหาหลักอีกประการสุดท้ายต้องกล่าวถึงคือ การเก็บรักษาผลงาน โดยปัญหาการเก็บรักษาผลงานที่ข้าพเจ้าได้ประสบคือเรื่องของอุณหภูมิ เนื่องจากผิวหน้าของงานศิลปนิพนธ์ทุกชิ้นของข้าพเจ้าเป็นยางพาราจึงเก็บไว้ในที่อุณหภูมิสูงไม่ได้ ดังนั้นหากต้องการเก็บรักษาผลงานไว้ได้นานก็ควรจะต้องศึกษาเกี่ยวกับวัสดุที่จะนำมาใช้ในการทำงานอย่างถี่ถ้วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525, (กรุงเทพมหานคร, บริษัท
อักษรเจริญทัศน์ อทจ.จำกัด, 2539), หน้า 817.

Phaidon, The 20th-Century Art Book, (London, Phaidon Press Limited, 1996), P.22.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังขาว 2, 2545
 สีน้ำมันบนผ้าใบ
 150 X 340 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

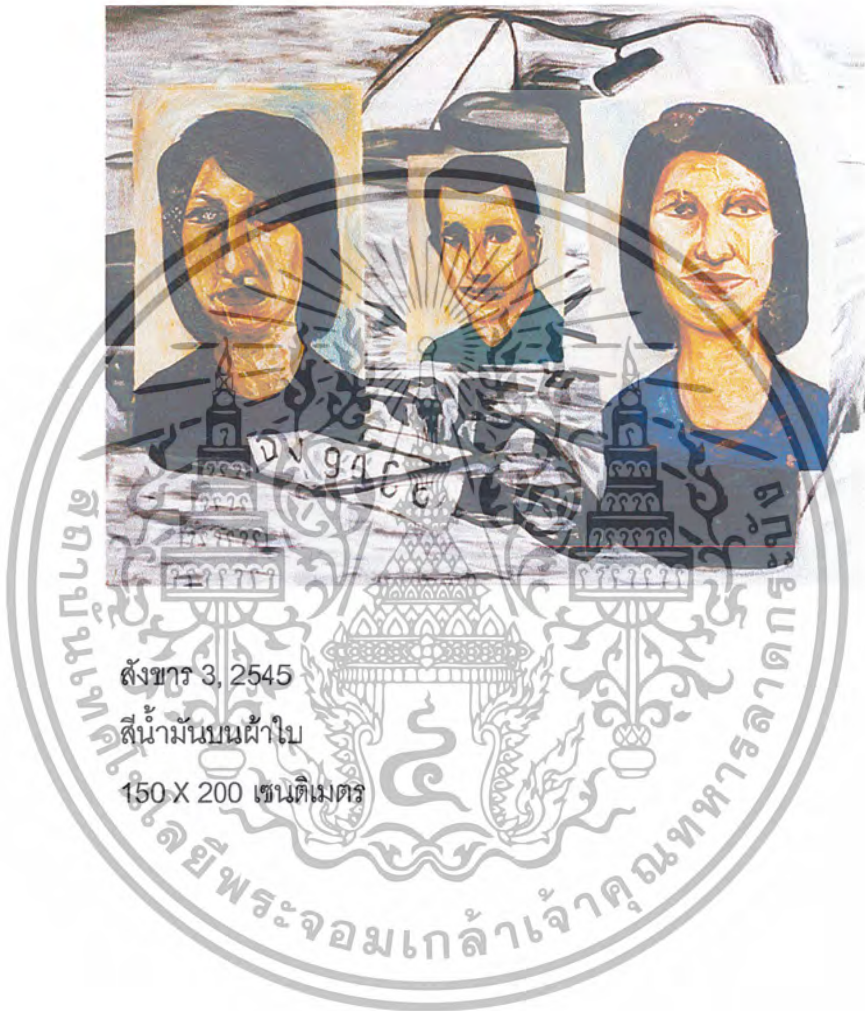
สังขาร 2, 2545

สีน้ำมันบนผ้าใบ

130 X 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นิพล อัมภาณูจน์

เกิด 28 กุมภาพันธ์ 2521

การศึกษา -โรงเรียนมัธยมตระการพืชผล

-สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรม

ศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

ที่อยู่ 26 หมู่ที่ 1 ต.หนองเต่า อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้